

**Kõrgestipühitsetud Tallinna ja kogu Eesti metropoliit Stefanuse läkitus
meie Issanda ja Päästja Jeesus Kristuse
sündimise pühal
Issanda aastal 2020**

*Aga sina, Petlemm Efrata,
sinust tuleb mulle see,
kes saab valitsejaks Iisraelis.
(Mi 5,1)*

Pühitsetud valitsejad, armsad vennad Kristuses, Tartu piiskop Eelija ning Pärnu ja Saare piiskop Aleksander,
meie südamele kallid preestrid, diakonid ja nunnad,
Jumala rahvas ja meie püha kiriku heategijad!

«Rõõm on taevas ja rahu maa peal inimeste seas. Jumal armastab neid», just seda kuulutavad meie kirikulaulud täna, meie Issanda ja Päästja Jeesus Kristuse sündimise päeval. Jumala Poeg naitub inimsooga, keda Ta hullumööda armastab. Ta võtab selle vastu nii nagu see on, allakäinu ja moonduuna. Ta annab end inimsoole täielikult ja alatiseks.

Issanda Ingel ütleb karjastele: „Täna on teile sündinud Taaveti linnas Päästja, kes on Issand Kristus“ (Lk 2,11). Just sel viisil otsustas Jumal täita ühe vana ja iidse ettekuulutuse, mis oli antud prohvet Jesaja suu läbi (Js 7,14). See ennustus teatas, et neitsi jääb lapseootele ja toob ilmale poja ning paneb talle nimeks Immanuel, mis tähendab "Jumal on meiega". Sellega kuulutati ette Jeesuse sündi. Tal on kaks nime: Jeesus tähendab Päästjat, ja Teda kutsutakse ka nimega "Jumal on meiega". Selles peitubki jõulurõõm.

Ent kuidas me saaksime elada tões, selles meile kuulutatud ja antud suures rõõmus, kui nii vähesed meie ümber seda kuulevad, vastu võtavad või tajuvad? Kuidas elada Kristuse sünni tões, kui nii paljudel kristlastel ja nende lastel on keeruline tähistada seda päeva kui rõõmsat Jumala sündimise päeva keset haigusi, sõdu, nälga või inimeste rumalat käitumist? Kuidas elada tõeliselt selles kuulutatud suures rõõmus, et tõeline Jeesus on meie seas, isegi kui Ta asub mujal, kus me arvame Teda olevat? Kuid hoolimata meist endist leiab Ta täna ikkagi koha meie hulgas.

Elada tões, see ongi jõulurõõm... Need küsimused näitavad, milline on tänapäeva tegelikkus: maailm ilmalikustub ning heidab kõrvale kõik püha koos Jumalaga selle asemel, et proovida kuulata, mis Tal meile öelda on. Kõige selle tulemuseks ei ole üksnes moraalilõdvenemine, vaid ka elu vaimulike juurte eitamine, nende juurte tõeline lahti kiskumine.

Mida me siis saame teha? Kas oleme valmis tõdema, et meie jaoks on Jeesus kõige kaunim

kink ning Ta on tulnud siia mitte üksnes selleks, et meid päästa või lohutada, vaid meile meenutama, et Jumala pääste ja Tema kohalolek ärgitavad meid olema tegusad ning loovad? Anda omaltpoolt vastu ning teha seda, mida Jumal meilt ootab ning saada sellisteks nagu Jumal tahab, et me oleksime? On tõsiasi, et Kristuse sündimise püha näitab, et Jumalal on meie suhtes piiritult rohkem ootusi kui meil iseenda suhtes olla saaks. «Tehke nagu mina», kordab Ta meile, «kui vaja, siis andke mulle oma viletsus, vaesus ja meeleheide. Tulge, ärge kartke. Jätke kõrvale oma kurbus ja häbi». Issand ei oota meilt kingitusi, Ta ootab meid. Ta ootab meid isiklikult. Ta tahab meid, Ta armastab meid. Tõtakem Tema poole. Jätkem kõrvale ükskõiksus, kurbus ja kõhklused. Issanda rõõm on meie rõõm, meie pisarad on Tema pisarad. Tema rõõm ja Tema Isa rõõm on see, et me elame.

Kuulakem tähelepanelikult, mida püha evangelist Johannes meile oma evangeeliumi eelloos ütleb: «Ja Sõna sai lihaks ja elas meie keskel (1,14)». Jumala Sõna, kes on Kristus, lahkus kõigi aegade igat masti kahtlejate valdustest, selleks, et tulla elama meie juurde kui kõige tavalisem meie seas ja et olla kõigile kättesaadav, olla meie südames, meie majapidamistes, meie linnades ja tänavatel. Jumal ei kuulu üksnes vaimuinimestele, mõttetarkadele, kõiksugu õpetlastele, kes räägivad palju ütlemata midagi, kes ei saa või ei soovi mõista sügavuti lihaksaanud Jumala sündimise salasuse tõelisust. See Jumal, keda nad ei mõista, tuli aga Jeesuse Kristuse kaudu meie eneste tulevikku, meie eneste olemisse ning meie eneste olevikku.

Mu armsad!

Pääste, mida meile pakutakse, ei tule kuskilt väljastpoolt, see peitub Päästjas, kes just sündis. Pääste on selles vaeses väikeses lapses Petlemmas, kes on palju vaesem kui meie. Ma sooviksin siin tuua näiteks esimese õndsusesalmi (Mt 5,10) «vaimult vaesuse»: see on kõikehaarav, see hõlmab kogu inimest, tema ihu, südant ja hinge. See on tõeline vaesus, täpselt Petlemma kehvade karjaste kombel. Ma sooviksin veel täpsustada, et hommikumaa tarkade tarkus oli täielikult pööratud seespärase olemuse tundmisse ning selles peituva salajase ja vaimuliku seemne poole, mitte selle maailma asjade ja vajaduste poole. Samal hetkel kui karjased ja targad nägid tähte, hetkel, mil nad mõistsid selle sõnumi sisu, hetkel, mil nad järgnesid oma usule, mõistsid nad maailma vaimse ajaloo suurt murdepunkti. Olgu see nõnda ka igäihe jaoks meist!

Minu isalikud õnnistused teile, teie peredele ning kõigile neile, kes teile kallid on.

Kauneid jõule! Ilusat ja püha uut, 2021., aastat.

+ Stefanus,
Tallinna ja kogu Eesti metropoliit